

Samjitův příběh

Jmenuji se Samji a narodil jsem se v Dillí v Indii. Můj otec pracoval v Indickém vojenském letectví, proto jsme se každé dva roky stěhovali. Vyrůstal jsem na takových rozdílných místech jako je Cranfield v Anglii či Chandigarh v Indii.

Když mi bylo deset let, poslali mě do internátní školy v Rádžastánu v severozápadní Indii. Pak jsem šel studovat na Indický technologický institut. Mnoho Indů, kteří skončili tuto školu, dnes pracuje v oblasti IT v Kalifornii. V 21 letech jsem do Spojených států odešel i já.

Chtěl jsem si pro sebe zajistit lepší život, najít si dobrou práci a nastartovat kariéru. Skoro každý z mé třídy emigroval do Velké Británie nebo do Spojených států. V Indii je těžké vybudovat si skutečnou kariéru, pokud vaši rodiče nepodnikají nebo nejsou v politice.

Nasedl jsem na letadlo Air France do Paříže, počkal jsem čtyři hodiny a pokračoval v cestě na letiště JFK v New Yorku. Odtud jsem si vzal autobus do Newarku v Delaware. Předtím jsem v New Yorku strávil den u kamaráda.

V Newarku na mě zas čekalo pár členů indické komunity. Když jsem tam přišel, měl jsem s sebou dva kufry a dvě stě dolarů. Nejdříve jsem byl v USA na studentské vízum, o dva roky později jsem dostal pracovní povolení. Za tři roky jsem se dopracoval k zelené kartě a po pěti letech už jsem měl americké občanství.

I když jsem sem přišel zcela sám, byli zde již moji někdejší spolužáci. Dva z nich studovali i v Americe na stejné univerzitě jako já a bydleli se mnou v jednom bytě. Vlastně tam bylo mnoho indických studentů, kteří mi pomáhali cítit se jako doma.

Dnes bydlím v Brooklynu, v New Yorku. Jsem senior partner v manažerské konzultační společnosti. Radím velkým společnostem v oblasti technologických inovací.

V New Yorku se cítím jako globální občan. Pracuji pro globální společnost, moji klienti jsou z celého světa. Setkávám se s nimi v USA, Evropě i Asii. Moji přátelé jsou roztroušeni po celém světě. I na dovolené jezdím všude možné po světě.

Život v Brooklynu a New Yorku je velmi kosmopolitní. Lidé se ke mně chovají jako ke každému jinému Newyorčanovi. Nikdy jsem se necítil "jiný". Víím, že někde jinde v zemi jsou místa, kde vám lidé řeknou: "Vrať se tam, odkud jsi přišel." Ale tohle se vám v New Yorku nestane. Spojené státy jsou mým domovem. Kulturně se cítím sladěný s tímto místem.

Samozřejmě mi chybí moje rodina, která si přeje, abych jezdil domů častěji. To je ta nejtěžší věc - rodiče stárnou a již nemohou cestovat. Cítí se osamělí a přejí si, abych je jezdil navštěvovat alespoň jednou za měsíc - jako kdybych žil jen pár ulic od nich. I když se do Dillí dostanu přímým letem, stále je to dlouhá cesta. Většinou je navštěvuji dvakrát ročně.

